

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

libr. 1. & 8.
Bellarm. De
Verb. Dei, libr.
1. cap. 7.
Orig. Tom. 2.
in Joh.

vata sint. Horum autem additamentorum Interpretes esse Senes Septuaginta, ex priscis Auctoribus cognoscimus: velut ex Origene, viro rerum harum consultissimo, cum in Epistola ad Africanum, tum & in Tomis in Johannem, ubi è decimo quarto capite nonnulla proferens, ἐν τῇ, inquit, καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἑξήκω: *In libro Esther, qui est juxta Septuaginta.* Scimus id & ex Hieronymi minutis Annotationibus, quas capitibus illis inferuit.

Secundum
argumentum.
Esth. 16. 10.

V. Graviter etiam eo pulsamur, quod Aman dicitur esse animo & gente Macedo: unde non sex tantum capita supra memorata vocantur in suspicionem, sed reliqua etiam vocari possunt: cum capite nono in Græca editione, itidem ut decimo sexto, Aman Macedo appelletur. Macedonum autem nomen obscurum fuit & ignotum, præsertim in Perside, longe post Artaxerxem Longimanum, quo regnante scriptum hunc Libellum diximus. Mirus est hic etiam Interpretum æstus & fluctuatio.

Esth. 9. 24. &
1. 1. 10
Joseph. Antiq.
libr. 11. cap. 6.

In nono capite Ebraica habent מַנְדַּי: ita & tertio capite. Recte Hieronymus, *De stirpe Agag*; ejus nempe Agagi qui fuit rex Amalecitarum: unde Josephus, ἀμαλιμαίτης δὲ τῶ Ἰσραήλ. Quamobrem pro ὁ μακεδών legendum suspicatur Grotius, ἀμαλιμαίτης, ingeniosa quidem, sed audaci, ut ipse fatetur, conjectura, quam nec defendere velit.

Esth. 12. 6.

Nihilo magis ipsi assentiri possum, cum vocem, βουζαῖος, quæ duodecimo capite Aman tribuitur, & ab Hieronymo redditur, *Buceus*, eandem esse putat ac βαζαῖος, quo nomine spadones primum, tum & aulicos omnes dictos fuisse affirmat. Hujus autem sententiæ neque ullum profert idoneum fidejussorem, neque vero proferre posse pu-

Esth. 1. 1. & 9.
10.

to. Certe tertio capite, atque item nono, vocem מַנְדַּי reddit similiter Græcus Interpretes βουζαῖος, atque in hac voce manifesta cernuntur illius indicia. Itaque probabile est, vel Ebraica aliter legisse Græcum Interpretem; vel, quod potius crediderim, cum in eo Ebraica omnia nomina misere luxata & deformata sint, pro βου-

Druf. in Esth.
3. 1.

ζαῖος, legendum ἀγαῖος, quemadmodum & Drusio visum est. Eo me potissimum inclinat Complutensis editio, quæ habet οὐζαῖος. Scio non ita desinere solere patronymica nomina: sed quis ab Hellenista accuratam Hellenismi peritiam expectet? Id si sit, mendam illic jam ante Hieronymum inolevisse dicendum est. Sed ad rem. Dixi Lyfimachum in Libro hoc Græce convertendo intemperanter luxuriasse. Hunc ergo pro ea quam sibi sumserat libertate facile crediderim pro *Agagita*, reddidisse *Macedonem*; nulla habita ratione temporis, quo hæc vel facta sunt, vel scripta, sed illius quo ea ipse interpretatus est, cum nempe regnaret Ptolemæus Philadelphus, ut dixi, vel paulo prius. Hac autem tempestate Persarum animis vehemens infidebat adversus Macedones odium, vel Regum suorum desiderio, quos divinis prosequerantur honoribus, vel pudore subactæ alienis armis florentissimæ suæ gentis, vel Macedonum impotenter dominantium impatientia. Fortasse & historiæ parum peritus Interpretes, cum magna Græcos inter & Persas bella olim gesta, & multisdemum cladibus accitas penitus Persarum res & contusas à Macedonibus fuisse sciret, Macedones confudit cum Græcis, partem scilicet cum toto; (quanquam & extra Græciam sæpe Macedonia censeretur) quæ ab his, antiquis quippe Persarum hostibus, jam olim gesta fuerant, novitiis illis adscribens, & Macedonis nomen pro Græci nomine usurpans. Præsertim cum credibile sit, post debellatos Persas, totam Græcorum gentem, apud peregrinos potissimum, Macedonum, nobilioris videlicet partis, nomine venisse. Itaque cum in hac Lyfimachi interpretatione Macedonis nomen occurrat, Græcum intellige. Pro Amalecita autem Macedonem dixit Amanem, ut indignationem auget, ἀμαρασιμαίτης, vel certe ἠπτομαίτης. Objici solent alia quædam, ad elevandam Libri hujus auctoritatem & fidem: verum quoniam hæc jamdiu disputando contrita sunt, ab iis præsertim, qui contra temporis hujus Heterodoxos pro Catholicis partibus decertarunt, frustra in iisdem iterandis responcionibus studium operamque consumerem.

